

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20Co/88/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8315212382
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8315212382.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a členov senátu JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Viery Kandrikovej v spore žalobcu Z. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXXX/XX, N., proti žalovanému S. K. H., nar. XX.XX.XXXX, G. P. M. XXXX/XX, E., advokát so sídlom Ul. 26. novembra 1510/3, Humenné, o zaplatenie 2 800 Eur, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 6C/277/2015-353 zo dňa 14.12.2017 takto

rozhodol:

- I. P o t v r d z u j e sa rozsudok.
- II. Stranám sporu sa nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného uviedol, že podaná žaloba nie je dôvodná. Žalobca uplatňoval voči žalovanému sumu 2 800 Eur z titulu bezdôvodného obohatenia. Tvrdil, že so žalovaným ako advokátom neuzatvoril žiadnu dohodu, na základe ktorej by ho mal žalovaný ako advokát zastupovať, či už v súdnych sporoch alebo pred inými orgánmi. Ak mu na to podpísal plnomocenstvá, tak nešlo o právne záväzné dokumenty a žalovaný ho zastupoval síce ako právnik, ale len ako fyzická osoba bez dohody o právnom zastúpení. Keďže mu vyplatil zálohy v celkovej výške 2 800 Eur, žiadal, aby mu ich žalovaný vrátil, lebo na ne nemá žiaden právny nárok.

Súd prvej inštancie vyhodnotil vzniknutý právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným ako vzťah založený príkaznou zmluvou.

Ďalej uviedol, že predmetom poskytovania právnych služieb zo strany žalovaného žalobcovi boli procesné úkony v troch súdnych konaniach sp. zn. 15C/59/2008, 15C/170/2010, 17C/60/2011 a poskytovanie právneho poradenstva a zastupovanie žalobcu v jednaniach s Mestom N., so stavebnou firmou, s p. H. a p. F. a zabezpečenie listín z Katastra nehnuteľností N.. Počas vykonaného dokazovania boli žalobcom odsúhlasené jednotlivé poskytnuté úkony právneho poradenstva, resp. procesné úkony vykonané žalovaným. Súd má za to, že išlo o účelné a hospodárne úkony na žiadosť žalobcu, pričom neuznal len vyúčtovanie odmeny za nahliadnutie do súdnych spisov, lebo tieto úkony súd považoval za neúčelné. Bolo tiež preukázané, že žalovaný poučil žalobcu o výške odmeny za jednotlivé právne úkony, lebo za každý úkon účtoval tarifnú odmenu v minimálnej možnej výške.

Žalobca síce poprel, aby o konkrétnej výške bol poučený, ale potvrdil, že vedel o tom, že odmenu musí zaplatiť a navyše táto skutočnosť bola zaznamenaná priamo v písomnom plnomocenstve, ktoré žalobca podpísal a sám naňho vo svojej výpovedi poukazoval.

Pri matematickom súčte súm za jednotlivé úkony právnej pomoci mal žalobca žalovanému uhradiť celkovo 2 402,63 Eur. V konaní bolo preukázané, že žalobca jednotlivými zálohami uhradil žalovanému 2.000 Eur. Teda právna pomoc poskytnutá žalovaným žalobcovi bola vo finančnom vyjadrení vyššia,

než poskytnutá záloha, a preto bolo nutné konštatovať, že k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného nedošlo. Súčasne je nutné konštatovať, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že žalovanému uhradil zálohu vyššiu než 2.000 Eur, na ktorú mu žalovaný vydal potvrdenie. Teda súd podanú žalobu v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

2. Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca.

V prvej časti odvolania uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nesprávne, jednostranné a založené na prospech žalovaného, ktorému drží stranu ako sudkyňa a zároveň ako jeho právna zástupkyňa. Namietal, že so žalovaným neuzavrel žiadnu zmluvu o poskytovaní právnej pomoci, žalovaný ho zastupoval len ako súkromná osoba. Zároveň uviedol, že si objednal služby, ale tieto nedostal. Žalovaný ho neinformoval o výške odmeny. Zároveň opísal priebeh konaní, v ktorom ho žalovaný zastupoval.

Žiadal odvolací súd, aby nerozhodoval bez nariadenia pojednávania a pojednávania sa chcel zúčastniť. V druhej časti odvolania opakovane namietal, že so žalovaným žiadnu zmluvu ani ústnu neuzatvoril, neinformoval ho o výške odmeny a keďže nebola uzatvorená, je neplatná. Bol toho názoru, že keďže mu spory prehral patrí mu len náhrada hotových výdavkov.

Zároveň namietal, že súd prvej inštancie nesprávne uviedol, že žalovanému patrí za úkon podania návrhu na vydanie predbežného opatrenia čiastka 57 Eur, ale podľa § 14 ods. 3 vyhlášky č. 232/2010 mu patrí odmena iba vo výške 1/2 tejto sumy. Rovnako podľa § 14 ods. 4 tejto vyhlášky mu patrí iba odmena vo výške len 1/3 z tejto sumy, lebo rokovania neboli dlhšie ako jednu hodinu a nie ako za celú sumu úkonu.

Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a prikázať súdu prvej inštancie, aby sa opäť zaoberal namietanými skutočnosťami a až tak rozhodol.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že sa stotožňuje s rozsudkom súdu prvej inštancie v celom rozsahu a ho navrhol potvrdiť.

4. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného okrem iného uviedol, cit.: „nič nové - žiadna zmena. Stále táraniny- bludy- klamstvá. Preukázaná trestná činnosť žalovaného. Aj v tomto vyjadrení sa usvedčuje .. Tak aj Vás! Myslel som si, že žalovaný bol mojím právnym zástupcom. Lenže opak je pravda!“

5. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce podľa zásad upravených v ust. § 379 a nasl. CSP bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

6. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v takom rozsahu, v ktorom sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastane suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví aj medze, v ktorých má odvolací súd po stránke kvalitatívnej rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov uplatnených žalovaným, to či súd prvej inštancie svoje rozhodnutia riadne odôvodnil, vychádzajúc z toho, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky, II. ÚS 78/05).

7. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje, a vo vzťahu k odvolacím dôvodom dopĺňa.

8. Podľa § 385 ods. 1 CSP na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem. Za stavu ak

nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a dôležitý verejný záujem to nevyžadoval, tak vychádzajúc zo zásady hospodárnosti odvolací súd odvolacie pojednávanie nenariadil.

Podľa § 34 Občianskeho zákonníka, právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

9. Podľa § 35 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka prejav vôle sa môže urobiť konaním alebo opomenutím; môže sa stať výslovne alebo iným spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o tom, čo chcel účastník prejaviť. Právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom.

10. Odvolací súd k odvolacej námietke žalobcu, že so žalobcom neuzavrel žiadnu dohodu o poskytovaní právnych služieb uvádza, že pokiaľ ide o ústnu dohodu, Občiansky zákonník - ani nijaký iný zákon - ju presne nedefinuje a nešpecifikuje, čo sa za ňu považuje a čo nie (tak ako je tomu pri písomnej forme). Je potrebné však vychádzať z toho, že musí ísť tiež o výslovný prejav vôle uzavrieť zmluvu navonok výslovne, verbálne prejavenej - t.j. vyjadrený slovami. Keďže dohoda, zmluva, je tzv. právnym úkonom, musí spĺňať náležitosti právneho úkonu, ktorými sú okrem iného zrozumiteľnosť a určitosť. Pokiaľ zákon nepredpisuje, že dohoda sa musí uzatvoriť písomne, môže byť uzatvorená aj ústne a bude platná. Aj ústna dohoda je záväzná pre tých, ktorí ju uzavreli a dá sa na základe nej vymáhať dohodnuté plnenie. Samozrejme za predpokladu, že je možné preukázať obsah tejto dohody, t. j. na čom sa strany dohodli.

11. V danom prípade z hľadiska skutkového nie je sporné udelenie plnej moci žalobcom žalovanému, nakoľko z obsahu súdneho spisu nepochybne vyplýva, že žalobca udelil plnú moc žalovanému dňa 15.03.2011 (č.l. 20 spisu). Predmetné plnomocenstvo bolo podpísané tak žalovaným, ako aj žalobcom.

12. Nebolo spochybnené, že žalovaný poskytol žalobcovi právne služby v troch súdnych konaniach sp. zn. 15C/59/2008, 15C/170/2010, 17C/60/2011 a poskytol právne poradenstvo a zastupovanie žalobcu v jednaniach s Mestom Snina, so stavebnou firmou a zabezpečenie listín z Katastra nehnuteľností N... Zároveň žalobca nepoprel, že predmetnú zálohu za poskytovanie právnych služieb vyplácal žalovanému po častiach.

13. Odvolací súd má za to, že z konania žalobcu je zrejmé, že v čase, keď mu žalovaný poskytoval právne služby si bol vedomý, že žalovaný je jeho právny zástupca a tieto služby mu boli poskytované za odmenu. Tvrdenie žalobcu, že so žalovaným neuzavrel žiadnu dohodu o poskytovaní právnej pomoci vyhodnotil odvolací súd ako účelové s cieľom vyhnúť sa povinnosti nahradiť žalovanému odmenu za jeho služby, nakoľko aj sám žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného uviedol, cit : „Myslel som si, že žalovaný bol mojim právnym zástupcom. Lenže opak je pravda!“ Na základe uvedeného má odvolací súd za to, že k ústnej dohode o poskytovaní právnych služieb medzi žalobcom a žalovaným došlo. Opak nebol preukázaný a žalobcov konanie ani opaku nenasvedčuje.

14. Odvolací súd poznamenáva, že advokát je povinný pri výkone advokácie chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta a riadiť sa jeho pokynmi a pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou. Odmena advokátovi nepatrí za tie úkony, pri ktorých nepostupoval s odbornou starostlivosťou.

15. Nebolo preukázané v tomto súdnom konaní ani to, že žalovaný nepostupoval s odbornou starostlivosťou pri jeho zastupovaní, alebo že svojim konaním spôsobil žalobcovi škodu. Odvolací súd zdôrazňuje, že to, že žalobca nebol spokojný s výsledkami súdnych konaní neznamená bez ďalšieho, že žalovaný zanedbal svoje povinnosti advokáta a nepostupoval s odbornou starostlivosťou, a preto by mu nemala patriť odmena a náhrada za poskytovanie právnych služieb.

16. Podľa § 8 ods. 1, 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, advokát má právo na dohodnutú podielovú odmenu len za predpokladu, že klient, s ktorým sa dohodol na poskytnutí právnych služieb za túto odmenu, mal plný úspech vo veci. Ak nemal klient ani čiastočný úspech vo veci, advokát má právo požadovať od klienta iba náhradu hotových výdavkov.

Odvolací súd uvádza, že ustanovenie § 8 ods. 3 citovanej vyhlášky sa vzťahuje iba na prípady, kedy bola medzi advokátom a klientom dohodnutá podielová odmena, čo v danom prípade nebolo preukázané.

17. Podľa § 14 ods. 1. písm. a) citovanej vyhlášky (účinnnej k 31.03.2011), odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom,

Podľa § 14 ods. 3 písm. a) citovanej vyhlášky (účinnnej k 31.03.2011), odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby návrh na predbežné opatrenie a odvolanie proti rozhodnutiu o predbežnom opatrení, návrh na zabezpečenie dôkazu alebo dedičstva.

Na vyúčtovanie dvoch úkonov právnej služby Príprava a prevzatie a podanie návrhu na vydanie predbežného opatrenia zo dňa 15.03.2011 a 31.03.2011 v konaní vedenom na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 17C/60/2011 sa teda vzťahuje ust. § 14 ods. 1, 3 písm. a) citovanej vyhlášky, čiže za úkon prevzatie a príprava zastúpenia žalovanému patrí odmena vo výške základnej tarifnej odmeny $1/13 = 57$ Eur (2011) a odmena vo výške 1 základnej sadzby tarifnej odmeny v danom prípade 28,50 Eur ($1/13$ výpočtového základu v roku 2011), teda za 2 úkony spolu 57 Eur + 28,50 (85,50) + 14,82 = 100,32 eur.

Teda odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie má za to, že advokátovi oprávnene patrí náhrada za konanie sp.zn. 17C60/2011 - (za 2 úkony + za 2x režijný paušál spolu 100,32 Eur (čo činí rozdiel oproti súdu prvej inštancie $128,82 - 100,32 = 28,50$ Eur).

18. Odvolací súd konštatuje, že námietky žalobcu aj v súvislosti s priznaním výšky odmeny advokátovi za účasť na rokovaní so stavebnou firmou a 7x porada s klientom sú opodstatnené.

Odvolací súd konštatuje, že advokát - žalovaný sa dostal do dôkaznej núdze v súvislosti s vykonaním úkonov (porád s klientom) avšak ak žalobca uvedené úkony potvrdil (č.l. 105 a č.l. 295 spisu) potom oprávnene žalobca namietal výšku poskytnutej právnej služby.

Ak žalovaný nevie preukázať dĺžku- trvanie jednotlivých úkonov potom mal by nárok len na odmenu podľa § 14 ods. 4 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len vyhláška) Odmena vo výške jednej tretiny základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:

- a) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom, kratšia ako jedna hodina,
- b) ďalšia porada alebo rokovanie s protistranou, kratšia ako jedna hodina.

Keďže žalovaný nepreukázal kedy jednotlivé úkony vykonal odvolací súd vychádzal z najnižšej možnej sadzby ku vzniku právneho zastúpenia rok (2011) - $1/13$ výpočtového základu 57 Eur, $1/3 = 19$ Eur x 7 = 133 Eur.

To isté platí aj pre úkon účasť na rokovaní so stavebnou firmou 1 x 19 Eur + režijný paušál 7,41 Eur spolu 26,41 Eur.

Ak súd prvej inštancie vychádzal zo zistenia, že žalovanému vznikol nárok za úkony právnej služby za - účasť na rokovaní so stavebnou firmou + režijný paušál
- nahliadnutie do katastra + režijný paušál
- 7x porada s klientom spolu 527,82 Eur tak odvolací súd dospel k nižšej sume 19 Eur x 7 = 133 Eur + 1 x 19 Eur + 7,41 Eur (rokovanie s firmou) + 1 x 57 Eur + 7,41 Eur (nahliadnutie do katastra) spolu 223,82 Eur.

Rozdiel v porovnaní s prvoinštančným súdom činí 527,82 Eur - 223,82 Eur = 304 Eur.

Odvolací súd má na rozdiel od súdu prvej inštancie za to, že nárok žalovaného -advokáta je potrebné korigovať o sumu 28,05 (17C60/2011) + 304 Eur = 332,50 Eur.

Za stavu ak súd prvej inštancie vychádzal zo sumy 2402,63 Eur ako náhrady za právne služby pre žalovaného potom odvolací súd neuznal sumu za právne služby vo výške 332,50 Eur a matematický rozdiel uvedenej sumy činí 2070,13 Eur (ako nárok žalovaného za úkony právnej služby za zastupovanie žalobcu.

Vo vzťahu k úkonu 15C/70/2010 z 18.06.2012 rokovanie s protistranou odvolací súd uvádza, že v zmysle citovaného ust. § 14 ods. 4 vyhlášky patrí advokátovi odmena vo výške $1/3$ základnej tarifnej sadzby za ďalšiu poradu alebo rokovanie s protistranou kratšou ako 1 hodina, pričom v tomto prípade sa jednalo o jediné rokovanie, a preto nebolo dôvodné žalovanému krátiť odmenu za tento úkon právnej služby.

V ostatnom odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením súdu prvej inštancie (§ 387 ods. 1, 2 CSP), pričom odvolací súd osobitne konštatuje správnosť záveru súdu prvej inštancie, že vzhľadom na všetky okolnosti prípadu vychádzal zo zistenia, že neboli splnené podmienky o nepriznaní odmeny advokátovi podľa § 18 ods. 4 Zákona č. 586/2003 Z.z. a naopak konšatoval preukázané poučenie žalobcu za výšku odmeny za jednotlivé právne úkony.

19. So zreteľom na uvedené, potom odmena vo výške 2.000 Eur uhradená žalobcom žalovanému za jednotlivé úkony právnej pomoci, nepresahuje skutočnú výšku odmeny, ktorú by mal žalobca žalovanému zaplatiť za poskytnuté právne služby (2070,13 Eur).

20. Judikatúra súdov vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04). Z rovnakých dôvodov nepovažoval za potrebné zaoberať sa ostatnými odvolacími námietkami žalobcu, ktoré nemohli spôsobiť zmenu právneho posúdenia veci.

21. Majúc na zreteli uvedené, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP.

22. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd na základe § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný a úspešný žalovaný si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil, preto odvolací súd rozhodol tak, že stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

23. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).